

Yavru Kuş Destanı

— FikretY.Çavdar · 13 Ekim 2012

YAVRU KUŞ DESTANI

Çok önceki çağlarda
Aşılmaz sarp dağlarda
Birçok hayvan yaşarmış
Mis kokulu bağlarda

Bulut dağa edalı
Irmak göle sevdalı
Rüzgar öpüp okşarmış
Dokunduğu her dalı

Şahin,serçe karışık
Kurt,kuzuyla barışık
Birlikte yaşarlarmış
Hepsi doğaya aşık

Bin bir renkteymiş doğa
Barış hakimmiş bağa
Yılanın yoldaşymış
Küçük yeşil kurbağa

Gür pınarlar kaynarmış
Toprak suya kanarmış
Şirin kuşlar ormanda
Cıvıldaşıp oynarmış

Yeşillikler çok gürmüş
Tüm canlılar özgürmüş
Bizim atalarımız
Çok güzel günler görmüş

Sonra bir insan gelmiş
Yol açıp dağlar delmiş
Bulunduğu her yerden

Pis dumanlar yükselmiş

İnsanlar her gün artmış
Çöpler çiçek sarartmış
Puslu ve kirli hava
Tüm çevreyi karartmış

Kıvılcım orman yakmış
Petrol denize akmış
Doğanın ölümüne
İnsan sadece bakmış

Yakmışlar ormanları
Vurmuşlar hayvanları
Ağaçları keserek
Kurmuşlar iş hanları

Makineler koymuşlar
Dağı taşı oymuşlar
Yemyeşil tepeleri
Çırılçıplak soymuşlar

Akıtılmış zehirler
Kurutulmuş nehirler
Yeşillik yok edilmiş
Kurulmuş dev şehirler

Gazları üretmişler
Doğayı kirletmişler
Sanayi artıkları
Maviyi tüketmişler

Böcekleri bağ için
Kurdu kuşu dağ için
Vurmuşlar balınayı
Birkaç fıçı yağ için

Asit balık kavurmuş
Ölen sahile vurmuş

Denizlerin dibinde
Adeta yaşam durmuş

Ayıyı katletmişler
Arıyı yok etmişler
Birçok güzel hayvanın
Neslini tüketmişler

Kurtulamamış koyun
Soyu kurumuş Toy'un
Börtü böcek tükenmiş
Bitmemiş kanlı oyun

Ilık bir yaz gecesi
Duymuşlar korkunç sesi
Dev bombalar patlamış
Ölmüşler binlercesi

Kül olup kavrulmuşlar
Havaya savrulmuşlar
Ölmeyip sağ kalanlar
Acıyla yoğrulmuşlar

Kimi yararlı diye
Kimi zararlı diye
Kıyıma uğramışlar
İnsan kararlı diye

Bazısı kürkü için
Bazısı korku için
Toptan yok edilmişler
İnsanın zevki için

Evcil yaban demeden
Ayrılmışlar memeden
İnsana yem olmuşlar
Yaşamı bilemeden

Doymamış insan yerken

Et,kürk,yumurta derken
Soykırım süre gelmiş
Dünya sessiz dönerken

Kıyımlar hiç bitmemiş
İnsana et yetmemiş
Öyle günler olmuş ki
İnsan insanı yemiş

Tüm doğayı yakmışlar
Her tarafı yıkmışlar
Fakat iyi insanlar
Buna karşı çıkmışlar

Kötü kızmış iyiye
Bölünmüşler ikiye
Doğanın düşmanları
Doğa sevenler diye

Savaşmışlar bir süre
Kanla dolmuş yer küre
İyiler yenilmişler
Gizlenmişler bir yere

Bu ıssız bir adaymış
Her güzellik ordaymış
Önce çile çekmişler
Başları hep dardaymış

Can vermişler oraya
Ahenk gelmiş doğaya
Her hayvandan birer çift
Getirmişler adaya

Adaya yerleşmişler
Gönülden birleşmişler
Birlikten kuvvet doğmuş
Üreyip gürleşmişler

Her Őeyi paylaŐmıŐlar
Doęayla kaynaŐmıŐlar
Üreyen yeni nesil
Özgürce oynaŐmıŐlar

Genç yaŐlıyı gözlemıŐ
Her fıkrını izlemıŐ
Gizli bir güç onları
Kötülerden gizlemıŐ

Burda soykırım sürmüŐ
İnsan yine öldürmüŐ
Acımasız katiller
Çok ocaklar söndürmüŐ

Sonunda kızmış doğa
Bulutlar inmiŐ bağa
Tayfunlar hakim olmuş
Kıraç tepeye dağa

Depremden yer yarılmıŐ
Kök toprağa sarılmıŐ
İnsanlar bir çok defa
Doęaca uyarılmıŐ

Lavlar saçmıŐ volkanlar
YayılmıŐ toz dumanlar
Dağlar taŐlar sarsılmıŐ
TutuŐmuŐ gür ormanlar

Deniz insana küsmüŐ
Rüzgar kinini kusmuŐ
Uęultulardan başka
Tüm güzel sesler susmuŐ

Gündüz sıcak,gece don
Kuraklık bulmamıŐ son
Dünyayı yavaŐ yavaŐ
YutuyormuŐ erozyon

İnsan hiç aldirmamış
Bir an bile durmamış
Sürdüdüğü kıyımdan
Başını kaldirmamış

Çok çaresiz kalmışız
Sayıca azalmışız
Yaşamın acımasız
Kavgasına dalmışız

Acılar hiç dinmemiş
Özlemler hiç sönmemiş
Sakin bir akşam üstü
Babam gitmiş dönmemiş

Babam hızlı yaşarmış
Her engeli aşarmış
Kendine mezar kazan
İnsanlara şaşarmış

Gizlice tuzak kurmuş
Bir avcı onu vurmuş
Yağlı sıcak kurşunlar
Tüylerini savurmuş

Ok gibi düşmüş yere
Can çekişmiş bir süre
O narin bedenini
Sürümüş azgın dere

Suya karışmış kanı
Kaplarmış dört bir yanı
Annemizi kahretmiş
Bu zalim,acı anı

Günlerce ağıt yakmış
Hep gelir diye bakmış
Gözleri dolmuş kanla

Süzülmüş yere akmış

Gece gündüz dememiş
Hiçbir şeyler yememiş
Bütün bu çektikleri
Nedendir bilememiş

Unutmamış dününü
Gün etmemiş gününü
Yuvasına adanmış
Geri kalan ömrünü

Yaşam devam ediyor
Direnmek gerekiyor
Yiyecek bulmak için
İşte yine gidiyor

Hızla uçtu yuvadan
Kanat çırpı durmadan
Mücadele başladı
Gün toprağa vurmadan

Başı gökleri deldi
Bulutlara yükseldi
Biraz döndükten sonra
Uzaklara yöneldi

Gittikçe rengi soldu
Artık görünmez oldu
Küçük bir nokta gibi
Ufuklarda kayboldu

Bizler üç yavru kuşuz
Bu ormanda doğmuşuz
Çok aç kalmışız bazen
Bazen yarı doymuşuz

En büyükleriyim ben
Tedirginim bu yüzden

Yuvadan sorumluyum
Annem burda deęilken

Hüzünlüdür ortanca
Suskundur gün boyunca
Bir köşeye büzüşür
Karnını doyurunca

Genellikle uysaldır
Aşırı duygusaldır
Onun fikrine göre
Yaşam hakkı kutsaldır

Dalar gider gözleri
Hislendirir bizleri
Öyle şeyler söyler ki;
Anlaşılmaz sözleri

Minik çok sevimlidir
Yuvamızın gülüdür
Yumuşacık tüyleri
Sanki pamuk gibidir

Duramaz bağırmandan
Türküler çağırmandan
Kanat çırpmaya başlar
Tanyeri ağarmadan

Yok gündüzü gecesini
Hiç tükenmez nefesi
Bazen acı bazen şen
Yankılanır tiz sesi

İşte ağlıyor yine
Annem gelmiyor diye
Feryatları yayıldı
Kararan tüm vadiye

Karanlıklar yol aldı

Orman uykuya daldı
Annem sabah gitmişti
Gerçekten çok geç kaldı

Sabah oldu yine yok
Güneş soldu yine yok
Gittiği günden beri
Üç gün doldu yine yok

Anneçğim neredesin
Yuvana dönmelisin
Her yer karanlık oldu
Çok korktuk bilmelisin

Sular korkunç çağlıyor
Kardeşlerim ağlıyor
Öyle acıkmışlar ki
Sesler yürek dağlıyor

Yaprak kara,dal kara
Hüzün çöktü bağlara
Gamlı baykuşun sesi
Vurdu karşı dağlara

Ağaçlar dev,su derin
Yuva nemli,çok serin
Yağmurdan harap oldu
Senin eşsiz eserin

Soğuk,açlık ve korku
Üçü de zalim duygu
Bu kadar geç kalışın
Bizi eleme boğdu

O,bir daha gelmedi
Bize kanat germedi
Yine de umudumuz
Halen sona ermedi

Günler boyu direndik
Artık korkuyu yendik
Ancak çaresizliğin
Acısıyla tükendik

Önce minik bağırdı
Anne diye çağırdı
Ne yazık ki tüm dünya
Sesimize sağırdı

Titredi sonra minik
Sesi artık çok sönük
Son bir defa çırpındı
Başı semaya dönük

Yana düştü ters döndü
Baktığı aynı yöndü
Donup kaldı öylece
Gözlerinde fer söndü

Ortanca yere düştü
Tüm böcekler üşüştü
Zaten yere varmadan
Korkusundan ölmüştü

Uyuştu kanatlarım
Tutmuyor ayaklarım
Gözlerim kapanıyor
Sanki bir yok bir varım

Karanlık bitti birden
Sis fişkırdı her yerden
Dindi bütün acılar
Işık yağdı göklerden

Artık başka bir bendim
Durgun akan bir seldim
Süzme kanat çırparak
Gökyüzüne yükseldim

Ak bulutlar üstünde
Annem,yıldız en önde
Babam ve kardeşlerim
Kaydık hep aynı yönde

Kanat kanada verdik
Ateş topuna vardık
Hepimiz birer birer
Saygı ile yalvardık

Birden yer gök çatladı
Ateş topu patladı
Kızgın alev okları
Yeryüzünü kapladı

Sular dönüştü kana
Yayıldı dört bir yana
Dev dalgaların sesi
Korku saldı duyana

Şimşekler çakıyordu
Alevler akıyordu
İnsanlar olanlara
Şaşırılmış bakıyordu

Durdu dünya zamanı
Ne iz kaldı ne anı
Sönük kaldı yanında
Nuh'un korkunç tufanı

Böcekler uçamadı
Çiçekler açamadı
Kavrulup yok olmaktan
Hiçbir şey kaçamadı

Devrildi evler hanlar
Fışkırdı kızıl kanlar
Kurtulacakmış gibi

Kaçıştı hep korkanlar

Gazlar yere indiler
Her nesneye sindiler
Tüm çevreyi kapladı
Zehirli serpintiler

Geceye döndü gündüz
Dağ,tepe oldu dümdüz
Buhar olup uçtular
Ne göl kaldı ne deniz

Dünya kurum,is doldu
Mavi,yeşil yok oldu
Beyaz döndü kızıla
Siyahın rengi soldu

Hiç kurtulan olmadı
Dünya ceset almadı
Adalılardan başka
Canlı izi kalmadı

Her şey oldu tuzla buz
Evrene çöktü kabus
O adayı korudu
Mor ışıktan bir fanus

Bulutlar örttü ayı
Sis kapladı uzayı
Tutuldu,söndü Güneş
Toz kararttı dünyayı

Evren uykuya daldı
Toprak boz bir renk aldı
Hareketli sadece
Kızgın rüzgarlar kaldı

Sonra söndü alevler
Yanmıştı bütün evler

Kavruldu tüm ağaçlar
Sanki simsiyah devler

En son soğudu her yer
Toprak buzlandı yer yer
Rüzgar,fırtına oldu
Savruldu donmuş küller

Ayaz buzul sığağı
Dondurdu çölü,dağı
İklimler altüst oldu
Başladı buzul çağı

Bu düpedüz mahşerdi
Tüm yaşam sona erdi
Uzun bir zaman sonra
Umut yine yeşerdi

İssız adadakiler
Bir araya geldiler
Dünyayı kurtarmanın
Kararını verdiler

Toplandılar bilgeler
İncelendi belgeler
Artık eskisi gibi
Umutsuz değildiler

Başkan kürsüden indi
Kararları kesindi
Açıklandı anayasa
Bu dünya herkesindi

Bunu ilke bildiler
Kinlerini sildiler
O adadan çıkararak
Tekrar geri geldiler

Dört bir yana aktılar

Her bir yere baktılar
Çevreyi keşif için
Dağa taşa çıktılar

Buzları erittiler
Yokları var ettiler
Ulaştılar toprağa
Sevgiyle dirilttiler

Kazıldılar külleri
Yok ettiler çölleri
Kaynaklara yön verip
Yarattılar gölleri

Tohumları ektiler
Fidanları diktiler
Yeniden doğuş için
Bin bir çile çektiler

Yer suya kansın diye
Tohum canlansın diye
Sabırla beklediler
Doğa uyansın diye

Mutlu bir rüya için
Sonsuz bir hülya için
Yürekten çalıştılar
Yeni bir dünya için

Sona erdi karanlık
Yaşam sanki bir anlık
Bizim destanımızdan
Ders alsın tüm insanlık

Yazık oldu bizlere
Bakın kalan izlere
Bu öykü ışık tutsun
Yeni nesil sizlere

Ağaçlar kesilmesin
Boz,yeşili silmesin
Doğanın dengesidir
Ormanlar eksilmesin

Suya çöp atılmasın
Zehirler katılmasın
Doğanın her şeyidir
Yabana atılmasın

Oksijen azalmazsın
Kimse bitmez sanmasın
Doğanın düşmanları
Savaşı kazanmasın

Dünya dursun durmasın
Hiç kimse kuş vurmasın
Çevrenizi koruyun
Alevler kavurmasın

Mermiler sürülmesin
Tuzaklar örülmesin
Doğanın katilleri
Artık hoş görülmesin

Kuşlara kıyılmasın
Koruyanlar yılmasın
Doğayı yok edenler
İnsandan sayılmasın

Güneş hiç tutulmasın
Doğa kurutulmasın
Yılmaz savunucusu
Asla unutulmasın

1995 Alanya